

Dér hænger Sønnen

Af Jón Tróndheim Poulsen

1. Dér hænger Sønnen,
loven har forbandet.
Døden er lønnen,
sådan ligger landet.
Åh, hvor han lider
der på korsets planke.
Mens tiden skrider,
fylder denne tanke:
"Synden må sones,
inden jeg krones,
før jeg kan komme hjem.
Sådan var planen.
Dette er banen.
Her vil jeg frelse dem."

2. Vi burde lide,
os, der åd til døden.
Vi valgte side,
skabte verdensnøden.
Satan blev herre,
Adam mørkets fange.
Alting blev værre,
da der kom en slange.
Den spredte giften,
plantede stiften
helt i vort hjertes rod.
Vi lod os lure
ind i dens bure
under Guds vredes fod.

3. Ingen retfærdig
af os syndens trælle.
Slet ingen værdig,
ingen ren at kalde.
Vi er fortabte.
Alle synder gerne.
Men han, som skabte
vil det onde fjerne.
Hele de syge,
gøre os nye
føre os hjem igen.
Nådigt forbarme
sig over arme
syndere. Han, vor ven.

4. Derfor han hænger,
for hver falden synder.
Loven ej længer'
syndens dom forkynder.
Fredagens smerte
er, når lovens hammer
standser Guds hjerte -
dødens mørke rammer!
Synden bli'r sonet,
mennesker kronet,
nyskabt alt småt og stort.
Jesus har vundet,
Satan er bundet,
åben står himlens port.